

Gedrags- en pestprotocol

Jozefschool
Nederhorst den Berg

Versie 2015-2016

Inhoudsopgave.

1	Inleiding	2
		3
2	Pesten een probleem	4
3	Voorkomen van pesten	4
4	Belangrijke afspraken.	5
4.1	<i>Afspraak 1</i>	5
4.2	<i>Afspraak 2</i>	5
4.3	<i>Afspraak 3</i>	5
5	Signaleren	5
6	Directe aanpak	6
6.1	<i>De niet confronterende methode</i>	6
6.2	<i>De confronterende methode:</i>	6
6.3	<i>Het 4-fasenplan</i>	6
6.3.1	<i>Fase 1</i>	6
6.3.2	<i>Fase 2</i>	7
6.3.3	<i>Fase 3</i>	7
6.3.4	<i>Fase 4</i>	7
6.4	<i>Vertrouwenspersoon</i>	7
7	Bijlagen	8
7.1	<i>Bijlage 1.</i>	8
7.1.1	<i>Plagen of pesten?</i>	8
7.1.2	<i>Vijfsporenaanpak</i>	9
7.2	<i>Bijlage 2.</i>	10
7.2.1	<i>Adviezen aan ouders van gepeste kinderen.</i>	10
7.2.2	<i>Adviezen aan ouders van pesters.</i>	10
7.2.3	<i>Adviezen aan alle ouders.</i>	10

1 Inleiding

Pesten komt helaas op iedere school voor, ook bij ons. Het is een probleem dat wij onder ogen zien en op onze school serieus willen aanpakken.

Uit onderzoek blijkt dat sommige 'typen' kinderen en kinderen met bepaalde gedragingen vaker buiten de groep geplaatst worden:

- Volgzaam gedrag: letterlijk alles doen wat gevraagd wordt.
- Sociaal ineffectief gedrag: op een hinderlijke manier contact zoeken met groepsgenoten, omdat men de sociale gedragscodes niet kent of zich er niet aan wenst te storen.
- Afkoopgedrag: snoep en andere cadeautjes gebruiken om gunsten te kopen.
- Klikgedrag: iets aan de leraar vertellen (vaak argeloos) en daarmee de groepscode overtreden.
- Aandachttrekkend gedrag: er genoeg in scheppen op te vallen.
- Kinderen met ADHD, PDD-NOS, e.d.
- Slecht of juist heel goed kunnen leren
- Kinderen die extreem 'lief' gedrag vertonen.

Ook kinderen die zich onderscheiden in spraak, manier van kleden, haardracht, lichaamsgeur, gewoonte of normen en waarden maken eerder kans om buiten de groep geplaatst te worden.

Bovenstaande gedragingen hoeven geen oorzaak te zijn van een pestprobleem! Wel is het als leerkracht van belang extra alert te zijn op kinderen waarbij sprake is van een van bovenstaande gedragingen.

Hier zijn de volgende voorwaarden aan verbonden:

1. Pesten moet als probleem worden gezien door alle direct betrokken partijen: leerlingen (gepeste kinderen, pesters en de zwijgende groep), leerkrachten en de ouders/verzorgers (hierna genoemd: ouders).
2. De school moet proberen pestproblemen te voorkomen. Los van het feit of het pesten wel of niet aan de orde is, moet het onderwerp pesten met de kinderen bespreekbaar worden gemaakt, waarna met hen regels worden vastgesteld.
3. Als pesten optreedt, moeten leerkrachten (in samenwerking met de ouders) dat kunnen signaleren en duidelijk stelling nemen.
4. Wanneer pesten ondanks alle inspanningen toch de kop opsteekt, moet de school beschikken over een directe aanpak.
5. Wanneer het probleem niet op de juiste wijze wordt aangepakt of de aanpak niet het gewenste resultaat oplevert dan is de inschakeling van een vertrouwenspersoon nodig. De vertrouwenspersoon kan het probleem onderzoeken, deskundigen raadplegen en het bevoegd gezag adviseren.

Deze voorwaarden brengen de volgende consequenties met zich mee.

2 Pesten een probleem

Leerkrachten worden in de teamvergadering o.a. op de hoogte gebracht van:

- Verschil tussen plagen/pesten
- Omvang van pesten tussen leerlingen onderling
- Partijen en psychologische mechanismen (machtsmisbruik)
- Vijfsporenaanpak

Alle kinderen worden regelmatig ingelicht over de schoolregels. Dit doen we door een methode voor de sociaal emotionele ontwikkeling in te zetten. Wij gebruiken op de Jozefschool de methode 'Kanjertaining'. In elke groep hangen de 5 regels van de Kanjertaining die voor alle leerlingen, leerkrachten en ouders in onze school gelden.

In de schoolgids en op de website zal worden vermeld dat de school een gedrags- en pestprotocol hanteert als onderdeel van het veiligheidsplan. Het veiligheidsplan is inzichtelijk voor betrokken/ geïnteresseerde ouders. U kunt daarvoor een afspraak maken met de directie.

3 Voorkomen van pesten

Een gedrags- en pestproject alléén is niet voldoende om een eind te maken aan of het voorkomen van een pest-probleem.

Een effectieve methode om pesten te stoppen of binnen de perken te houden, is het afspreken van regels met de leerlingen. De basisregels hiervoor zijn vanuit de Kanjertaining:

**We vertrouwen elkaar
We helpen elkaar
Niemand speelt de baas
Niemand lacht uit
Niemand doet zielig**

Op de Jozefschool kunnen deze regels per groep aangevuld worden. En kan de leerkrachten met de kinderen gedragsregels opstellen. Voorbeelden van gedragsregels zijn:

- *Iemands innerlijk doet er toe, iemands uiterlijk niet*
- *Iedereen mag meedoen, er wordt niet buitengesloten*
- *Van andermans spullen blijf ik af*
- *Ik lach een ander niet uit*
- *Ik noem iemand bij zijn naam, ik gebruik geen bij- of scheldnamen.*
- *Ik zeg alleen fijne dingen over een ander*
- *Ik doe een ander geen pijn*
- *Ik bemoei me mijzelf*
- *Bij ruzie blijf ik onpartijdig*
- *Ik negeer de pester, blijft de pester doorgaan dan vertel ik het de leerkracht*
- *Ik vertel het de leerkracht als ik zelf wordt gepest of als iemand anders wordt gepest. Dit is geen klikken*
- *Ik praat eerst zelf een ruzie uit. Helpt dit niet, dan geldt de vorige regel, waarna vergeten en vergeven wordt.*
- *Ik luister naar anderen.*
- *Als ik word gepest, praat ik er thuis over. Ik hou het niet geheim.*
- *Deze regels gelden op school en daarbuiten.*
- *Bedenk bij alles wat je doet, of je het zelf ook prettig zou vinden.*
- *Blijf van andere kinderen af als de ander dat niet wil.*
- *Als je kwaad bent probeer je dit uit te praten.*
- *Denk eraan: kinderen die pesten, zitten zelf in de nesten!*

- *Wij sluiten op geen enkele manier kinderen buiten.*
- *Iedereen mag zichzelf zijn.*
- *Nieuwe kinderen willen wij goed opvangen en ontvangen. Zij zijn altijd welkom.*

Om te zorgen dat kinderen zich aan deze afspraken kunnen houden, zullen de basisregels regelmatig worden herhaald. Leerkrachten zullen er alert op zijn dat de regels nageleefd worden en nemen duidelijk stelling wanneer dit niet gebeurt. Op deze manier wordt er dagelijks gewerkt aan het voorkomen van pestproblematiek.

Onderwerpen als veiligheid, omgaan met elkaar en rollen in een groep komen regelmatig aan de orde. Hierbij kan ook gedacht worden aan andere werkvormen zoals: spreekbeurten, rollenspelen, etc.

De voorbeeldfunctie van de leerkrachten (en thuis de ouders) is van groot belang. Er zal minder gepest worden in een klimaat waar duidelijkheid heerst over de omgang met elkaar, waar verschillen worden aanvaard en waar ruzies niet met geweld worden opgelost maar uitgesproken.

Agressief gedrag van leerkrachten, medewerkers, ouders en de leerlingen wordt niet geaccepteerd. Leerkrachten, ouders en alle andere betrokkenen horen duidelijk stelling te nemen tegen dergelijke gedragingen.

4 Belangrijke afspraken.

4.1 Afspraak 1

Het inschakelen van de leerkracht wordt niet opgevat als klikken. Vanaf de kleutergroepen brengen we kinderen dit al bij.

Bij klagen/hulp vragen van de leerkracht wil je dat iemand stopt. Bij klikken hoop je dat iemand straf krijgt.

Als iemand je hindert dan zeg je: "(Naam van het kind) stop daarmee, ik heb er last van!" Als dat niet helpt dan vraag je hulp aan een leerkracht. Dit is dus *geen* klikken.

4.2 Afspraak 2

Medeleerlingen hebben ook de verantwoordelijkheid om het pestprobleem bij de leerkracht aan te kaarten. Alle leerlingen zijn verantwoordelijk voor een goede sfeer in en buiten de groep.

Hiervoor moet er dus wel een veilig klimaat zijn. Dit wordt geschapen door een leerkracht die weet waar hij/zij voor staat en pestproblematiek serieus neemt.

4.3 Afspraak 3

School en gezin halen voordeel uit een goede samenwerking en communicatie. Dit neemt niet weg dat iedere partij haar grenzen moet bewaken.

Bij problemen van pesten zullen de directie en de leerkrachten hun verantwoordelijkheid (moeten) nemen en indien nodig overleg voeren met de ouders.

De inbreng van de ouders blijft bij voorkeur beperkt tot het aanreiken van informatie, tot het geven van suggesties en tot het ondersteunen van de aanpak van de school. Hierdoor komen we tot samenwerken zonder bemoeienissen.

5 Signaleren

De leerkrachten nemen kennis van signalen van pestgedrag en oefenen zich in het signaleren.

Signalen van pesterijen kunnen o.a. zijn:

- Altijd een bijnaam, nooit bij de eigen naam noemen.
- Discriminerende opmerkingen maken.
- Zogenaamde 'leuke' opmerkingen maken over een groepsgenoot.
- Een ander voortdurend ergens de schuld van geven.

- Briefjes schrijven over een ander.
- Negatieve opmerkingen maken over bijv. kleding.
- Isoleren/negeren/buitensluiten.
- Buiten school opwachten, slaan of schoppen.
- Op weg naar huis achterna rijden.
- Naar het huis van het slachtoffer gaan.
- Bezittingen afpakken.
- Schelden of schreeuwen tegen het slachtoffer.

Blijf alert en houd je ogen open voor andere signalen!

Houd er wel rekening mee dat dit vaak stiekem gebeurt.

Leerkrachten en ouders moeten daarom alert zijn op de manier waarop kinderen met elkaar omgaan en duidelijk stelling nemen wanneer bepaalde gedragingen hun norm overschrijden. Alleen straffen helpt niet en verplaatst vaak de problematiek (bijv. naar buiten schooltijd).

Om duidelijk stelling te kunnen nemen, is zicht op de omvang van het probleem, kennis van de gevolgen voor het slachtoffer, maar bovenal invoelend vermogen vereist. Hierbij moet de leerkracht bovenal de ernst van het probleem serieus nemen.

In de kern houdt dit in: respectvol omgaan met elkaar!

Niet de 'dader' of de 'omstanders' (dus ook de leerkracht!) bepalen wat een kind voelt of waar de grens ligt, dat bepaalt 'het slachtoffer' zelf!

6 Directe aanpak

De directe aanpak van de Jozefschool bestaat uit twee methoden:

6.1 De niet confronterende methode

De leerkracht heeft het idee dat er sprake is van onderhuids pesten. In zo'n geval stelt de leerkracht een algemeen probleem aan de orde om langs die weg bij het probleem in de groep te komen.

6.2 De confronterende methode:

De leerkracht ziet dat een leerling wordt gepest, hoort dit van de leerling zelf of medeleerlingen komen dit melden. De afspraken binnen de school leveren geen positief resultaat op voor de gepeste.

De leerkracht neemt een duidelijke stelling in, want als dit niet gebeurt dan zegt een leerkracht in feite: ga maar door.

De te nemen maatregelen zijn opgebouwd in 4 fases, afhankelijk hoe lang de pester door blijft gaan met zijn/haar pestgedrag en geen verbetering vertoont in zijn/haar gedrag.

6.3 Het 4-fasenplan

6.3.1 Fase 1

- Het voeren van een gesprek met het kind dat pest, om zo te komen tot bewustwording van wat hij met het gepeste kind uithaalt. Let op dit kan averechts werken.
- Afspraken maken met de pester over gedragsveranderingen. De naleving van deze afspraken komen aan het eind van iedere week in een kort gesprek aan de orde. Laat het kind zelf oplossingen bedenken. Wat gaat het kind eraan doen om te zorgen dat het probleem wordt opgelost?
- Een schriftelijke opdracht, zoals een stelopdracht over de toedracht en zijn of haar rol in het pestprobleem.

6.3.2 Fase 2

- Een of meerdere pauzes binnenblijven.
- Nablijven tot alle kinderen naar huis vertrokken zijn.
- Een gesprek met de ouders als voorgaande acties op niets uitlopen. De medewerking van de ouders wordt nadrukkelijk gevraagd en er wordt gekeken of deskundige hulp (schoolarts, Bureau Jeugdzorg, etc.) voor zowel de pester als de gepeste kan worden ingeschakeld om een einde aan het probleem te maken. De school heeft al het mogelijke gedaan om een einde te maken aan het pestprobleem.

6.3.3 Fase 3

- Bij aanhoudend pestgedrag kan er voor gekozen worden om een leerling tijdelijk in een andere groep te plaatsen binnen de school. Essentieel hierbij is weer het komen tot open communicatie en het gezamenlijk zoeken naar oplossingen.

6.3.4 Fase 4

- De leerling wordt geschorst of verwijderd (zie schoolgids).

6.4 Vertrouwenspersoon

Wanneer contact met de leerkracht en de directie niet tot voldoende resultaat heeft geleid kan de vertrouwenspersoon op het gebied van pestproblematiek van de school worden geraadpleegd.

7 Bijlagen

7.1 Bijlage 1.

Het pestprobleem serieus nemen.

7.1.1 Plagen of pesten?

Iemand van zijn fiets aftrekken, dat kan plagen zijn. Maar ook pesten. Het is plagen als de kinderen aan elkaar gewaagd zijn: de ene keer doet de een iets onaardigs, de volgende keer is het de ander. Het is een spelletje, niet altijd leuk, maar nooit echt bedreigend. Door elkaar te plagen leren kinderen om met conflicten om te gaan. Meestal is plagen kortdurend, wisselend van persoon tot persoon.

Pesten is wel bedreigend. Het gaat uit van een mechanisme waarin de één zich sterker voelt dan de ander. Er is sprake van machtsmisbruik. De partijen zijn niet aan elkaar gewaagd. Meestal is het langdurig en gericht op één of een paar personen. Aanpakken van het pestprobleem betekent meer dan het verbieden alleen. Let op pesten hoeft niet fysiek te zijn!

<i>Wat erg is bepaalt het kind zelf, het heeft recht op jouw steun!</i>
--

Pesten komt het meeste voor op school. Daardoor werkt het het beste als de school het pesten probeert te voorkomen. Lukt dit niet dan is het zaak het pestprobleem te signaleren en er iets aan te doen.

Iedere leerkracht kan ervoor zorgen dat haar of zijn groep een veilige prettige plek is. Belangrijk is daarbij het voorbeeld dat de leerkracht zelf geeft. Een leerkracht die de kinderen laat uitpraten, naar ze luistert, er niet bij voorbaat van uit gaat dat hij zelf gelijk heeft en die de leerlingen veel complimenten geeft, krijgt ongemerkt navolging: goed voorbeeld doet goed volgen.

Het is een misverstand ervan uit te gaan dat een goede groeps sfeer te danken is aan de groepsleerkracht en dat een slechte sfeer te wijten is aan een paar 'lastige' kinderen in de groep. Er is altijd sprake van een samenspel met de leerkracht in de rol van spelverdeler. Dat betekent dat de leerkracht het meeste gewicht in de schaal legt.

Als je samen met je groep de grens tussen 'ja' en 'nee' bewaakt, dan voorkom je langdurig pesten. Je doet dat door een sfeer te scheppen waarin 'stop' zeggen en hulp inschakelen van de groepsleerkracht normaal is. Je versterkt die sfeer als 'omstanders' leren om de bedreigde te helpen: met 'nee' te zeggen en znodig hulp te vragen. En zoals gezegd: dat doe je gewoon als een onderdeel van het dagelijks omgaan met elkaar. Leren respectvol omgaan met elkaar is leren omgaan met verschillen. Bij leren omgaan met elkaar is het van groot belang om te weten 'Wie ben ik zelf?' Het is belangrijk dat de kinderen een positief gevoel van eigenwaarde ontwikkelen.

Vragen die je hierbij aan jezelf kunt stellen:

- Wat *denk ik*?
- Wat *voel ik*?
- Wat *geloof ik*?
- Wat *wil ik*?
- Hoe *denk ik* daarover?
-

Leren respecteren maar ook accepteren van verschillen is hier heel belangrijk. Niet door achter elkaar aan te hollen en elkaar na te doen, al mag dat best een keertje. Het gaat erom dat ieder kind zijn eigen identiteit verder ontwikkelt in relatie tot anderen, zonder z'n autonomie kwijt te raken. Het vermogen om dat te leren hebben de kinderen zelf, het is de taak van de ouders en de school om hen daarbij te helpen.

Pas in de hoogste groepen van de basisschool zijn kinderen in staat om de gevoelens van anderen goed te onderscheiden en te beschrijven.

Let op! Normen en waarden die een leerkracht hanteert worden door kinderen makkelijk overgenomen.

De houding/alertheid die de leerkracht aanneemt zijn van enorm belang.

Groepen die onveilig zijn hebben een grotere kans op pestgedrag. Dit kan komen doordat de kinderen hun onvrede over iets of iemand niet bij de juiste persoon kwijt kunnen. Toch willen zij hun onvrede uiten en kiezen hiervoor een weerloos persoon.

7.1.2 Vijfsporenaanpak

Binnen basisschool de Jozefschool werken we met de afgesproken regels en de vijfsporenaanpak van het probleem.

Deze bestaat uit:

1. Hulp aan het gepeste kind, in de vorm van gesprekken, het maken van afspraken, rollenspellen en/of het geven van adviezen (bijv. sociale vaardigheidstraining).
2. Hulp aan de pester, in de vorm van gesprekken, het maken van afspraken, rollenspellen en/of het geven van adviezen (bijv. sociale vaardigheidstraining).
3. Hulp aan de zwijgende middengroep, in de vorm van gesprekken, rollenspellen en het maken van afspraken en/of het geven van adviezen.

Meelopers zijn medebepalend voor het voortduren van het pesten. Vaak vinden de kinderen het heel vervelend dat er wordt gepest op school, maar willen ze ook niet als enige voor het gepeste kind opkomen. Vaak uit angst om zelf slachtoffer te worden.

4. Hulp aan de leerkracht, in de vorm van achtergrondinformatie over het verschijnsel, zoals signalen, oorzaken, gevolgen en concrete aanpakmogelijkheden.
5. Hulp aan ouders, in de vorm van achtergrondinformatie en adviezen (bijlage 2)

7.2 Bijlage 2.

7.2.1 Adviezen aan ouders van gepeste kinderen.

- Pesten op school kun je het best direct met de leerkracht bespreken.
- Als je van je kind er met niemand over mag praten, steun dan je kind, geef het achtergrondinformatie en maak je kind duidelijk dat de school het voorzichtig zal aanpakken. Voordat je dit belooft, is het raadzaam contact met school op te nemen dat ze dit probleem ook daadwerkelijk voorzichtig aanpakt.
- Beloon je kind en help het zijn zelfrespect terug te krijgen.
- Stimuleer je kind tot het beoefenen van een sport, zodat hij in een spel of motorische vaardigheid kan uitblinken.
- Houd de communicatie open, blijf dus in gesprek met je kind. Doe dat niet op een negatieve manier, maar geef adviezen om aan het pesten een einde te maken. Een negatieve manier van vragen is: 'Wat is er vandaag weer voor iets ergs gebeurd?'
- Steun je kind in het idee dat er een einde aan komt.
- Laat je kind opschrijven wat het heeft meegemaakt. Dit kan best emotionele reacties bij je kind oproepen. Op zich is dat niet erg, als het maar hierbij geholpen wordt de emoties te uiten en te verwerken.
- Laat je kind deelnemen aan een sociale vaardigheidstraining.
- Accepteer de situatie niet. Als de school niet wil meewerken, schakel dan de vertrouwenspersoon op school in om aan de ongezonde situatie voor je kind een einde te maken.

7.2.2 Adviezen aan ouders van pesters.

- Neem het probleem serieus.
- Raak niet in paniek: elk kind loopt kans pester te worden.
- Probeer achter de mogelijke oorzaken van het pesten te komen.
- Maak je kind gevoelig voor wat het anderen aandoet.
- Besteed aandacht aan je kind.
- Stimuleer je kind tot het beoefenen van een sport, zodat hij ook buiten de school zichzelf oefent in het onderhouden van sociale contacten.

7.2.3 Adviezen aan alle ouders.

- Neem het probleem serieus: het kan ook jouw kind overkomen.
- Neem de ouders van het gepeste kind serieus.
- Maak het tot een gemeenschappelijk probleem.
- Vraag om (meer) toezicht op het schoolplein.
- Praat met je kind over school, over de relaties in de groep, over wat leerkrachten doen, hoe zij straffen. Vraag hen ook af en toe of er in de groep gepest wordt.
- Geef af en toe informatie over pesten: wie doen het, wat doen zij en waarom?
- Corrigeer je kind als het voortdurend anderen buitensluit.
- Geef zelf het goede voorbeeld, praat dus niet in het bijzijn van het kind negatief over andere kinderen of ouders.
- Leer je kind voor anderen op te komen.